

[Sigsgaard.]

taget venligt af i hvert fald den radikale ordfører, så vidt jeg husker; derfor kan det måske nok overraske, at der ikke er sket mere under udvalgsbehandlingen.

Vi kan selvfølgelig tilslutte os ændringsforslaget under nr. 6, hvorefter der kan indrømmes lempelse ved erhvervsophør på grund af svangerskab og fødsel. Men der er måske nok brug for en nøjere præcisering af bestemmelsens rækkevidde. Gælder den f. eks. også for indkomstnedgang i 1968, der skyldes fødsel inden januar 1968?

Ved første behandling foreslog jeg i forbindelse med § 1, nr. 4, om vederlag for afhændelse af patentrettigheder m. v., at der skulle indføres en pligt til forinden fraflytning til udlandet at betale skat af hele det beløb, der ellers kunne have været fordelt over en periode; det var for at undgå skatteunddragelse. Så vidt jeg ser, har udvalget ikke fundet det nødvendigt at indføre en sådan bestemmelse, og der kan måske anføres en begrundelse for udvalgets holdning på dette punkt.

Jeg var ved første behandling inde på den ulige behandling af skatteyderne; der kunne opstå ved, at efterbetalinger m. v. efter januar 1969 beregnes efter ligevægtskat; derved ville de skatteydere, der får deres sag afgjort i tiden indtil årsskiftet, få en for hård behandling. Jeg er naturligvis tilfreds med, at det forhold er rettet noget op under udvalgsbehandlingen. Skulle det rettes helt op, måtte efterbetalingssager afsluttet tidligere i årene 1967 og 1968 kunne forlanges taget op igen og omberegnet efter ligevægtsprincippet, men så langt er man ikke gået i udvalget. Hr. Helge von Rosen udtalte her for et øjeblik siden, at man i udvalget var enig om, at det — eller en tilsvarende ordning — kunne ikke lade sig gøre. Tinget har ikke hørt noget om, hvorfor det ikke har kunnet lade sig gøre.

Jeg var også ligesom andre ordførere ved første behandling inde på, at der var behov for særlige lempelser for arbejdsløse; og der er grund til tilfredshed med, at man i hvert fald er nået frem til en mere lempelig behandling end hidtil af folk, der kommer ud for stor indtægtsnedgang i 1969; det må jo også omfatte folk, der har længerevarende arbejdsløshed.

Vi kan, som det er fremgået, stemme for

alle de ændringsforslag, der er fremsat, også mindretallets.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne først takke udvalget for det store arbejde, der er udført med denne lovgivning. Jeg vil gerne sige, at jeg betragter flere af de ændringsforslag, der er stillet, som væsentlige forbedringer af det fremsatte lovforslag, og jeg kan samtidig anbefale at stemme for disse ændringsforslag på nær hr. Ømanns forslag.

Jeg kan bekræfte det tilsagn, jeg har givet i betænkningen, at vi for så vidt angår afgørelsen af andragender om bevillingsmæssig lempelse af pålignet statsskat, vil være sinde at indrømme lempelse i videre omfang end hidtil, hvis en skatteyder i 1969 kommer ud for en indkomstnedgang, som medfører, at hans indtægt i dette år vil komme til at ligge væsentligt under den indtægt, hvoraf skatten er beregnet.

Jeg vil sige vedrørende de nyetablerede, som der jo har været en diskussion om i udvalget, og som der også har været diskussion om her i dag, at jeg har undersøgt problemet om, hvorvidt man i dag kan påklage skatterådets afgørelse. Etableringslempelse bevilges af skatterådet, og hvis skatteyderen ikke vil slå sig til tåls med skatterådets afgørelse, må han anvende den samme fremgangsmåde som i andre sager om bevillingsmæssig nedsættelse af indkomsten. Disse regler er indeholdt i statsskattelovens § 28, jfr. § 23. For så vidt angår statsskatten, betyder det, at skatteyderen kan søge finansministeriet eller i første omgang amtsligningsinspektoraet om nedsættelse af den pålignede skat i henhold til statsskattelovens § 37, stk. 1. Det vil sige, at skattedepartementet og finansministeriet derigennem vil have en mulighed for, hvis sagerne indbringes for ministeriet, efterhånden at fastslå en ensartet praksis. For så vidt angår kommuneskatten, er det alene kommunalbestyrelsen, der kan bevilge nedsættelse af den pålignede skat. Det berør altså på kommunalbestyrelsens skøn, om den vil indrømme en nedsættelse af kommuneskatten i et omfang, der svarer til en eventuelt bevilget nedsættelse af statsskatten.

Jeg har gerne villet give disse oplysninger i anledning af det, der er sagt her om en appelinstant. Jeg forstod på hr. Foged, at